

ди, тогава разбрали, че животното вече е умрѣло отъ старостъ.

Ала костенуркитѣ, освѣнъ че живѣятъ много години, нарастватъ нѣкога до чудовищни размѣри. Като копали на едно мѣсто въ Индия, изкопали черупкитѣ на една костенурка, която била три метра дълга и 2 метра висока. Такова едно костено чудовище, по-голѣмо отъ слонъ, да срѣщне човѣка, бая го би уплашило. Не само умрѣли, ала и живи костенурки се намиратъ сега доста едри. Прѣди нѣколко години уловили една такава, дълга два метра, колкото единъ биволъ. Като я турили на кантаря, тежала 400 килограма. Въ Лондонския музей живѣла една мъжка великанска костенурка, която тежала 450 килограма. Осемъ души едвамъ можали да я носятъ. Работниците се качили на гърба и костенурката свободно ги носѣла. Тия животни избиратъ сухитѣ мѣста за развъждане, защото снасятъ голѣмитѣ си яйца въ пѣсѣка да се мжтять на слънцето. Но тѣ обичатъ прѣсната вода и нощѣ отиватъ до изворитѣ да пиятъ.

По тѣхнитѣ стѣпки дивацитѣ намиратъ изворитѣ, а слѣдъ това лесно намиратъ и самитѣ костенурки, които убиватъ зарадъ хубавото имъ месо.

Музей отъ прѣдмети, погълнати отъ акули и крокодили. Камилскитѣ птици сж толкова лакоми, че поглъщатъ всичко, каквото имъ попадне на очитѣ — било то за ядене или не. Напр. — тѣ поглъщатъ съ еднакъвъ апетитъ: кълбета конци, кутийки, дребни прѣдмети за украшение, сѣдове, кибритници, пепелници и пр.

Но не по-малко лакоми сж акулата и крокодилътъ. Въ Англия има единъ доста особенъ ко-